

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- ensisijaisesti kumoaa EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan nojalla 17.12.2002 tehdyn Euroopan yhteisöjen komission päätöksen C(2000) 5087 lopullinen, joka annettiin tiedoksi 30.12.2002 ja jolla kantaja on EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan soveltamista koskevassa menettelyssä velvoitettu maksamaan 3 750 000 euron suuruinen sakko (COMP/37.956 – teräsbetonipalkit)
- toissijaisesti kumoaa osittain edellä mainitun päätöksen ja alentaa sakkoa
- joka tapauksessa velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä kanteella riitautetaan asiassa T-27/03, S.P. vastaan komissio, jo riitautettu päätös. Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin tuossa asiassa. Kantaja väittää muun muassa, että puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska väitetiedoksiannossa ei ollut tutkittu yhteistoimintajärjestelyn vaikutusta yhteisön sisäiseen kauppaan, ja että kantajan tähän järjestelyyn osallistumisen kestoa sekä perushintoja ja ”extra”-hintoja oli tuotannon ja/tai myynnin laajuuden ja rajoitusten osalta arvioitu virheellisesti.

Asociación de Empresarios de Estaciones de Servicio de la Comunidad Autónoma de Madridin ja Federación Catalana de Estaciones de Servicio 8.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-95/03)

(2003/C 112/81)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asociación de Empresarios de Estaciones de Servicio de la Comunidad Autónoma de Madrid ja Federación Catalana de Estaciones de Servicio ovat 8.3.2003 nostaneet Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajat José María Jiménez Laiglesia ja Marta Delgado Echevarría.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 13.11.2002 tekemän päätöksen, jossa se päätti olla esittämättä vastaväitteitä kilpailun lisäämistä koskevista kiireellisistä toimista tavaroiden ja palvelujen markkinoilla annetun kuninkaan asetuksen 6/2000 ensimmäisestä siirtymäsäännöksestä
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän oikeudenkäynnin kantajat, jotka edustavat käytännössä kaikkia Espanjassa olemassa olevia huoltoasemia, riitauttavat sen, että komissio ei ole ryhtynyt toimiin sen johdosta, että tietyt hypermarketit on vapautettu tarpeesta hankkia hallinnollinen lupa rakentamiselle ja käyttötarkoitukselle asetettujen urbaanien rajojen muuttamiselle. Tämä muutos on sisällytetty Espanjan oikeusjärjestykseen kilpailun lisäämistä koskevista kiireellisistä toimista tavaroiden ja palvelujen markkinoilla 23 päivänä kesäkuuta 2000 annetun kuninkaan asetuksen 6/2000 ensimmäisellä siirtymäsäännöksellä. Tämän vapautuksen, jota kantajat pitävät tukena, päämääränä on ilmoitettu olevan näiden hypermarkettien tiloihin sisältyvien huoltoasemien perustamisen helpottaminen, joka myötävaikuttaa kilpailun lisäämiseen ainakin öljytuotteiden vähittäismarkkinoilla Espanjassa.

Kanteen kohteena olevassa päätöksessä esitetään, että toimi, josta on kanneltu, ei merkitse valtion tukea, koska se ei merkitse julkisten varojen siirtoa.

Kantajat vetoavat vaatimustensa tueksi seuraaviin seikkoihin:

- Päätös merkitsee edunsaajien omaisuuden välitöntä ja vastikkeetonta lisääntymistä, sillä sen maa-alueen, jolla hypermarketit sijaitsevat, poikkeuksellisella uudelleenluokittelulla vältetään ne kustannukset, kulut ja hallintotoimet, joista normaaleissa olosuhteissa on vastattava, jotta voidaan avata huoltoasema, ja se merkitsee myös sitä, että valtio luopuu kantamasta niitä rahamääräisiä tai rahassa arvioitavissa olevia vastikkeita, joita normaalisti kannetaan.

- Komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen suorittaessaan osittaisen ja virheellisen kaupunkisuunnittelua koskevan kansallisen lainsäädännön analyysin, minkä perusteella päätös on virheellinen siltä osin kuin kyse on julkisten varojen siirrosta ja vastaavasti perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan tulkinnasta.

- Ilmeinen arviointivirhe yhteisön sen oikeuskäytännön ja lainsäädännön osalta, joka koskee perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrättyä edellytystä, jonka mukaan tuen on oltava valtion myöntämää tai valtion varoista myönnettyä. Tältä osin väitetään, että minkään yhteisön oikeuskäytännössä tai valtioneutukia koskevassa lainsäädännössä esitetyn perusteella ei voida tulla siihen johtopäätökseen, että on tarpeen, että varat, joita kansalliset viranomaiset luopuvat kantamasta, on varsinaisesti kirjattu valtion talousarvioon.
- Hyvän hallinnon periaatteen loukkaaminen, koska komissio ei ole esittänyt vastaväitteitä tarkasteltavaa toimea kohtaan eikä aloittanut perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrättyä virallista tutkimusta.

Kantajat vetoavat myös perusteluvollisuuden loukkaamiseen.

Manel Gamós Graun 10.3.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-96/03)

(2003/C 112/82)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Manel Gamós Grau, kotipaikka Bryssel, on nostanut 10.3.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinmessä kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Marc-Albert Lucas.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa OLAF:n 17.5.2002 tekemän päätöksen, jolla se siirsi yhden tutkijoista pois viraston IRELA:an kohdistuvasta tutkimuksesta, siltä osin kuin päätöksessä jätettiin sellaisinaan voimaan ne tutkimustoimet ja tutkimuksen suorittamiseen liittyvät päätökset, joita kyseinen tutkija oli ehdottanut tai jotka hän oli tehnyt itse tai yhdessä muiden kanssa, ilman, että niitä olisi tarkasteltu uudelleen tai että ne olisi kumottu tai että olisi määrätty uusia tutkintatoimia
- kumoaa OLAF:n 29.11.2002 tekemän päätöksen, jolla implisiittisesti hylättiin kantajan 29.7.2002 päivätty hallinnollinen valitus, jonka kohteena oli 17.5.2002 tehty päätös

- velvoittaa komission maksamaan kantajalle henkisestä kärsimyksestä korvauksen, jonka määräksi arvioidaan toistaiseksi kohtuulliset 10 000 euroa
- velvoittaa komission korvaamaan kantajalle hänen uralleen aiheutuneen vahingon summalla, jonka määräksi arvioidaan toistaiseksi yksi euro
- velvoittaa komission korvaamaan kantajalle ne kulut, joita hänelle aiheutui puolustautumisestaan tutkimuksen aikana sekä hallinnollisesta valituksestaan, jonka kohteena oli 17.5.2002 tehty päätös
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on vastaajan palveluksessa oleva virkamies. Vuosina 1993–1997 hän avusti esimiestään, joka on IRELA:n (Euroopan ja Latinalaisen Amerikan suhteita edistävä instituutti) täytäntöönpanokomitean jäsen. Kun Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) aloitti IRELA:a koskevan sisäisen tutkimuksen, kantajalle ilmoitettiin, että oli mahdollista, että myös hän olisi osallisena rahoitukseen liittyvissä sääntöjenvastaisuuksissa. Kantaja pyysi OLAF:n johtajaa selvittämään, oliko eräs tutkija eturistiriitatilanteessa, ja jos oli, ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin tutkimuksen puolueettomuuden varmistamiseksi. OLAF:n johtaja päätti kanteen kohteena olevassa päätöksessään siirtää kyseisen tutkijan pois tutkimuksesta, mutta hän jätti kuitenkin sellaisinaan voimaan ne tutkimustoimet ja tutkimuksen suorittamiseen liittyvät päätökset, joita kyseinen tutkija oli ehdottanut tai jotka hän oli tehnyt itse tai yhdessä muiden kanssa.

Väitteidensä tueksi kantaja esittää neljä kanneperustetta:

- Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 25 artiklan toista kohtaa on rikottu, koska kanteen kohteena olevaa päätöstä ei ole annettu kantajalle tiedoksi eikä sitä ole perusteltu riittävästi
- velvollisuutta esittää näyttöä siitä, että tutkimus on sääntöjenmukainen, on loukattu
- kyseessä on ilmeinen arviointivirhe siltä osin kuin kanteen kohteena olevan päätöksen perusteena näyttää olevan se, että asianomainen tutkija ei ole osallistunut kyseisen asian valvontaan tai sen hoitamiseen
- tutkimuksia koskevia kohtuus- ja puolueettomuusperiaatteita on loukattu.